

3881 Gnefte Beh. af Lovf. om Tillæggb. for Finantsaaret fra 1. April 1876 til 31. Marts 1877. 3882

slag om Nedsættelse med 5,000 Kr. af det til Limfjordsbroen opførte Belsøb, der i Landstinget er blevet forhøjet med de 5,000 Kr., skal jeg blot bemærke, at jeg ikke tillægger dette Forslags Vedtagelse eller Iffe-Vedtagelse nogen stor Betydning, og at jeg derfor skal henstille til det ærede Thing, hvad det i den Henseende maatte finde det rigtigst at vedtage. — Med Hensyn til det af det ærede Medlem for Falster (Clausen) stillede Vædringsforslag, kan jeg ikke antage, at vi atter skulle vende tilbage til en Behandling af dette Spørgsmaal, som ganske vist ikke ved de gjentagne Behandlinger har vundet i Klarhed. Hensigten med Bevillingen ifjor af 40,000 Kr. var den, at disse 40,000 Kr. i Forbindelse med 24,000 Kr., som vare tilskydte Digeinteressenterne fra Centralkomiteen, skulde godtgjøre dem de forpægede Udgifter, som vare en Følge af, at den oprindelige Dverflagssum, 340,000 Kr., hvorfor man havde ment, at Digebeskyttelserne paa Falster vilde kunne udføres, ved senere tilkomne Omstændigheder var overskredet med 178,000 Kr. Det var den Forsøgelse, som var fremkommet for Interessenterne ved deres Dellagelse i Udgifterne ved Lerklinten, som man nu vilde godtgjøre dem. Saalænge den samlede Udgift ved Beskyttelserne dels paa Digerne og dels paa Lerklinten, som utvivlsomt har været inddraget med i den hele Foranstaltning, og som paa Digekommissionens egen udtrykkelige Begjæring er bleven anset for at henhøre dertil, ikke overskred 518,000 Kr., vil den Hensigt, hvori de 40,000 Kr. bleve voterede, fuldstændig være opnaaet, idet der ikke vil paaføres nogen af Digeinteressenterne en større Udgift, end man den Gang ventede. Jeg paastaar og skal forsvare, at Forslaget, som det her foreligger, og som det oprindeligt var forelagt af Regjeringen, er en fuldstændig korrekt og loyal Gjennemførelse af den Overenskomst, som ifjor var vedtagen mellem Ministeriet og dette Things Finantsudvalg, og som var en Forudsaetning for Bevillingen af de 40,000 Kr., og jeg maa paa det Bestemteste modsætte mig eller anmode Thinget om ikke at vedtage Vædringsforslaget, som efter min sulde Overbevisning er en Forrykkelse af det Forhold, som den Gang blev konstitueret; det vilde være at give Digeinteressenterne en Fordel, som man den Gang ikke har tilfigtet.

Clausen: Overfor den Modstand, som den ærede Minister reiser imod dette Vædringsforslag, ser jeg jo tydeligt, at det paa ingensomhelst

Maade kan føres igjennem, og jeg kan og maa derfor lige saa godt tage Vædringsforslaget tilbage. Men før jeg gjør det, finder jeg dog Anledning til overfor den høitærede Ministers Bemærkninger at henvise den høitærede Minister til hans egne Udtalelser ifjor, der findes klart, tydeligt og bestemt gjengivne i Nigsdagstidenden, og hvoraf det vil ses, at de 40,000 Kr. vare givne uden Hensyn til Lerklinten. Jeg havde den Gang stillet Vædringsforslag om en betydelig forhøjet Sum af Hensyn til, hvad en tidligere Minister havde udtalt som sin Formening, at der burde tilskyde Falster, og under Diskussionen derom fremkom den nuværende Indenrigsminister med den nævnte Udtalelse, som vil findes i Nigsdagstidenden, og hvoraf det klart fremgaar, at overfor disse 40,000 Kr. havde Lerklinten ingen som helst Betydning, men skulde holdes fuldstændig udenfor. Naar den høitærede Minister stadig og stadig kommer ind paa den Betragtning, at det kun er, hvad man er gaet ud fra, overensstemmende med Dverflagssummen, og at der altsaa ikke paalægges Digelaget større Omkostninger, end man fra først af har tænkt paa, saa maa jeg gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at man fra allerførste Dieblik af har ment, at de Byrder, som Loven paalægger Digelaget, vilde blive altsor store for Interessenterne. Jeg har lige fra den første Tid af helt igjennem hævdet og er i Stand til at paavise dette. De 24,000 Kr., som bleve givne af Centralkomiteen, maa vi jo huske ere uddelte til Enkelte, nemlig til dem, der have kunnet indgive Ansøgning efter de Opfordringer, der udsendtes, hvilke vare saaledes affattede, at f. Ex. Gaardmænd i Reglen ikke paa nogen som helst Maade kunde søge. Det er altsaa kun nogle enkelte aldeles Ubemidlede, hvem disse 24,000 Kr. ere komne til Gode, og som ere blevene hjulpsne, hvilket naturligvis er meget heldigt, men mange Andre er saa stærkt trykkede af Digeafatten, at det umuligt i Længden kunne bære den. Men dette Forhold er — det maa jeg hævde — ikke alene urigtigt og uberettiget, men ligefrem i Strid med Loven af 23de Mai 1873. — Disse Bemærkninger tror jeg at skyde, inden jeg erklærer, at jeg tager de af mig stillede Vædringsforslag tilbage.

Da Ingen optog de saaledes tilbagetagne Vædringsforslag, vare de bortfaldne.